

have i foregaaende Samlinger hørt Udtalelser fra flere Sider i Retning af, at man burde lovgive om dette Emne mere stykkevis, man burde tage saadanne Erhvervs-grene frem, hvor Arbejdet var sundhedsfarligt, eller hvor der var kontinuerlig Drift. Vi have derfor ventet med at forelægge vort Forslag i Aar, fordi vi tænkte os Muligheden af, at man under Fabriklovens Behandling vilde faa Lejlighed til at rejse Arbejdstidsspørgsmaalet under andre Former, end her er benyttet. Da dette Forslag imidlertid ikke er blevet forelagt i Folketinget, og da det Forslag til en Fabriklov, der er forelagt i Landstinget, ikke indeholder Bestemmelser vedrørende Arbejdstid, have vi ment dog at burde forelægge det Forslag, vi have forelagt flere Gange tidligere, om Arbejdstid for alle Arbejdere. Idet jeg anbefaler dette Forslag til Tingets Velvillie, skal jeg sige, at vi selvfølgelig, hvis der maatte næres Ønske derom fra anden Side, ere villige til at søge en Løsning af Spørgsmaalet under Fabrikloven, for saa vidt det maatte være muligt, naar den til sin Tid kommer til Behandling her. Men vi have dog ikke ment, at det Forslag, vi forelægge, i nogen Maade kan være en Hindring for en saadan Lovgivning, saaledes som det er sagt fra enkelte Sider.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om militære Personers Skatteprivilegium.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3623).

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): Det Forslag, jeg herved skal have den Ære at anbefale, angaar, som ærede Medlemmer ville se, Ophævelse af de militære Personers Skatteprivilegium. Selve Forslaget er meget let overskueligt, idet det kun indeholder 3 Paragraffer, og nogen udførligere Motivering kan saaledes neppe siges at være nødvendig. Den Begunstigelse, der er tilsikret Militærpersoner med Hensyn til kommunal Beskatning, er lovfæstet saavel i Lov Nr. 213 af 30. September 1909 om Lønninger m. v. ved Hæren som i Lov Nr. 217 af 30. September 1909 om Lønninger m. v. ved Søværnet. Forslagsstillerne have derfor givet Forslaget

den Affattelse, at disse Bestemmelser i de to paagældende Love ophæves.

Det nævnte Privilegium vedrørende Beskatning, som er tilsikret de militære, har hidtil været begrundet med, at de paagældende Embeds- og Bestillingsmænd kunde forflyttes mod deres Ønske fra en Garnison til en anden, og med, at de Lønninger der ydedes dem, ikke vare særdeles store, endog i mange Tilfælde ret lave. Det første Forhold, Forflytning mod de paagældendes Ønske, gælder ogsaa for en Række andre Bestillingsmænd, navnlig for Toldtatens, og saa vidt jeg ved, ydes der ifølge Lovgivningen Militærpersoner i visse Tilfælde Flytningsgodtgørelse. Man kan saaledes ikke sige, at dette Forhold er noget, der i særlig Grad er gældende og byrdefuldt for Militærpersoner, idet det i væsentlig Grad bestaar ogsaa for en anden meget stor Ætat, nemlig Toldtaten. Forslagsstillerne mene, at heller ikke den Begrundelse længere holder Stik, at der bør ydes de militære Personer Lempelse i den kommunale Skat, fordi den Lønning, Staten yder dem, kun er ringe. Jeg skal tillade mig at nævne enkelte Eksempler til Belysning heraf, tagne fra Lønningsloven for Hæren. Ifølge Lønningsloven af 30. September 1909 ydes der Kaptajner og Ritmestre 3,000 Kr., stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. til 4,200 Kr., Oberstløjtnanter 5,400 Kr. og efter 4 Aars Tjeneste i Graden 6,100 Kr., Oberster 6,800 Kr., Generalmajorer 8,000 Kr., Generalløjtnanter og Generaler 10,000 Kr. Embedsmænd ved det tekniske Korps: Underdirektører 4,500 Kr., stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. til 5,500 Kr., Direktører 6,500 Kr., stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. til 7,500 Kr., Generaltøjmasteren 8,000 Kr., stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. til 9,000 Kr., Stabslæger 5,400 Kr. Det forekommer saavel mig som de øvrige Forslagsstillere, at dette er Lønninger, som maa siges at være særdeles rundelige.

Det kan indvendes, at den Løn, der ydes Underofficerer, ikke er særlig høj, og at der her maaske kunde være Grund til at gøre en Undtagelse, men jeg skal i den Henseende gøre opmærksom paa, at Skatten for Underofficerer i de enkelte Kommuner beregnes med 2 pCt. af den hele Løn, men hvis man vedtager det foreliggende Lovforslag, ville disse Personer komme ind under den almindelige Beskatning, og der vil da overfor disse mindre velstillede Bestillingsmænd ske de samme Fradrag, som der nu sker for andre mindre Skatteyderes Vedkom-